

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Cob/55/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7117218880
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slávka Maruščáková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7117218880.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Slávky Maruščákovvej a členov senátu JUDr. Natálie Štrkolcovej a JUDr. Rastislava Pellu v spore žalobcu: Venas Group, a.s., Skladná 6, 076 31 Streda nad Bodrogom, IČO: 46 972 919, zast. JUDr. Slavomírom Kučmášom, advokátom, Plynárenská 1, 071 01 Michalovce, IČO: 35 557 192, proti žalovaným: 1/Východoslovenská distribučná, a.s., Mlynská 31, 042 91 Košice, IČO: 36 599 361, zast. spoločnosťou KVASŇOVSKÝ & PARTNERS | ADVOKÁTI s.r.o., Dunajská 32, 811 08 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 51 003 848, 2/Východoslovenská energetika, a.s., Mlynská 31, 042 91 Košice, IČO: 44 483 767, v konaní o zaplatenie 602.042,33 eur s príslušenstvom voči žalovanému v 1/ rade a o zaplatenie 62.629,71 eur s príslušenstvom voči žalovanému v 2/ rade, o odvolaní žalovaného v 1/ a 2/ rade proti rozsudku Okresného súdu Košice I zo dňa 29.9.2020 č.k. 26Cb/68/2017-459 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok č.k. 26Cb/68/2017-459 zo dňa 29.9.2020.

II. Žalobca má nárok voči žalovanému v 1/ rade na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

III. Žalobca má nárok voči žalovanému v 2/ rade na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Košice I (ďalej len „súd“ alebo „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol:

I. Žalovaného v 1. rade zaväzuje zaplatiť žalobcovi 602.042,33 EUR, úrok z omeškania vo výške 8,05% ročne zo sumy 27.123,83 EUR od 15.02.2015 do zaplattenia, zo sumy 35.837,15 EUR od 15.02.2015 do zaplattenia, zo sumy 20.464,73 EUR od 15.03.2015 do zaplattenia, zo sumy 42.281,66 EUR od 15.03.2015 do zaplattenia, zo sumy 24.251,51 EUR od 15.04.2015 do zaplattenia, zo sumy 33.834,04 EUR od 15.04.2015 do zaplattenia, zo sumy 24.214,27 EUR od 15.05.2015 do zaplattenia, zo sumy 25.773,29 EUR od 15.05.2015 do zaplattenia, zo sumy 20.550,81 EUR od 15.06.2015 do zaplattenia, zo sumy 26.308,74 EUR od 15.06.2015 do zaplattenia, zo sumy 6.234,11 EUR od 15.07.2015 do zaplattenia, zo sumy 34.111,60 EUR od 15.07.2015 do zaplattenia, zo sumy 19.660,86 EUR od 15.08.2015 do zaplattenia, zo sumy 30.248,69 EUR od 15.08.2015 do zaplattenia, zo sumy 13.731,51 EUR od 15.09.2015 do zaplattenia, zo sumy 30.993,56 EUR od 15.09.2015 do zaplattenia, zo sumy 16.316,24 EUR od 15.10.2015 do zaplattenia, zo sumy 26 406,47 EUR od 15.10.2015 do zaplattenia, zo sumy 27.042,88 EUR od 15.11.2015 do zaplattenia, zo sumy 23.329,41 EUR od 15.11.2015 do zaplattenia, zo sumy 23.950,23 EUR od 15.12.2015 do zaplattenia, zo sumy 23.643,21 EUR od 15.12.2015 do zaplattenia, zo sumy 21.414,84 EUR od 15.01.2016 do zaplattenia, zo sumy 24.318,69 EUR od 15.01.2016 do zaplattenia a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalovaného v 2. rade zaväzuje zaplatiť žalobcovi 62.629,71 EUR, úrok z omeškania vo výške 8,05% ročne zo sumy 10.595,03 EUR od 15.02.2015 do zaplatenia, zo sumy 11.501,12 EUR od 15.03.2015 do zaplatenia, zo sumy 7.552,18 EUR od 15.04.2015 do zaplatenia, zo sumy 4.422,72 EUR od 15.05.2015 do zaplatenia, zo sumy 2.395,82 EUR od 15.06.2015 do zaplatenia, zo sumy 1.153,02 EUR od 15.07.2015 do zaplatenia, zo sumy 4.748,23 EUR od 15.08.2015 do zaplatenia, zo sumy 2.306,57 EUR od 15.09.2015 do zaplatenia, zo sumy 2.395,56 EUR od 15.10.2015 do zaplatenia, zo sumy 4.610,22 EUR od 15.11.2015 do zaplatenia, zo sumy 4.874,74 EUR od 15.12.2015 do zaplatenia, zo sumy 6.074,50 EUR od 15.01.2016 do zaplatenia a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

III. Žalobcovi priznáva náhradu trov konania voči žalovanému v 1/ rade v rozsahu 100% s tým, že o ich výške bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

IV. Žalobcovi priznáva náhradu trov konania voči žalovanému v 2/ rade v rozsahu 100% s tým, že o ich výške bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

Rozhodol tak o nároku uplatnenom žalobou doručenou mu dňa 10.7.2017, ktorou sa žalobca domáhal, aby súd rozhodol petitom totožným ako je uvedené vyššie. Dôvodil, že je výrobcom elektriny s právom na podporu v zmysle ustanovenia § 3 zák. č. 309/2009 Z.z. o podpore obnoviteľných zdrojov energie a vysoko účinnej kombinovanej výroby. Na základe rozhodnutia Úradu pre reguláciu sieťových odvetví č. 0092/2014/E-KV zo dňa 1.10.2014 bola pre žalobcu ako regulovaný subjekt schválená pevná cena elektriny pre stanovenie doplatku vo výške a) 126,14 EUR/MWh pre technológiu výroby elektriny z obnoviteľných zdrojov energie zo spaľovania biomasy palivami kombinovanou výrobou, b) 149 EUR/MWh pre technológiu výroby elektriny vysoko účinnou kombinovanou výrobou v spaľovacom motore s palivom z katalyticky spracovaného odpadu, vyrobenej v zariadení výrobcu elektriny: „Kogeneračný systém – silo“ a „KGJ – lisovňa“ s celkovým inštalovaným výkonom 2,26 MW nachádzajúcim sa na adrese A., XXX XX A. B. C.. Uvedené rozhodnutie platilo na roky 2015 a 2016 (§ 44 ods. 1 tretia veta zák. č. 250/2012 Z.z. o regulácii v sieťových odvetviach).

Žalobca ako výrobca, žalovaný v 1/ rade ako prevádzkovateľ distribučnej sústavy (ďalej len PDS) a žalovaný v 2/ rade ako odberateľ uzatvorili Zmluvu o dodávke elektriny, prevzatí zodpovednosti za odchýlku a doplatku, na základe ktorej bol: a) žalovaný v 1/ rade ako osoba poverená prevádzkovateľom regionálnej distribučnej sústavy povinný zaplatiť žalobcovi doplatok podľa cenového rozhodnutia Úradu pre reguláciu sieťových odvetví vydaného výrobcovi a b) žalovaný v 2/ rade ako odberateľ povinný od výrobcu odobrať elektrinu a zaplatiť mu za odobratú elektrinu určenú cenu. Právo na podporu vo vzťahu k žalobcovi sú tak povinní zabezpečiť obaja žalovaní, a to nasledovným spôsobom: žalovaný v 1/ rade podľa ust. § 4 ods. 1 písm. c) vo forme doplatku podľa § 3 ods. 1 písm. c) na základe účtovného dokladu vystaveného prevádzkovateľom regionálnej distribučnej sústavy na skutočné množstvo elektriny vyrobenej za kalendárny mesiac z obnoviteľných zdrojov energie a žalovaný v 2/ rade podľa ust. § 4 ods. 1 písm. b) vo forme odberu elektriny podľa § 3 ods. 1 písm. b) vyrobenej z obnoviteľných zdrojov energie alebo vysoko účinnou kombinovanou výrobou, ktorú dodal za kalendárny mesiac, a to za cenu elektriny na straty určenej v súlade s rozhodnutím ÚRSO.

Listom zo dňa 13.2.2015 žalovaný v 1/ rade oznámil žalobcovi, že si nemôže uplatniť podporu pre kalendárny rok 2015, nakoľko neboli naplnené podmienky upravené v § 4 ods. 3 písm. c) zák. č. 309/2009 Z.z. a teda elektrina vyrobená v tomto zdroji sa bude považovať za vyrobenú energiu, na ktorú nie je možné uplatniť si právo na podporu podľa § 3 ods. 1 písm. b) a c). V tejto súvislosti žalobca argumentoval, že žalovaný v 1/ rade ako účastník trhu s energiou nie je oprávnená osoba, ktorá je spôsobilá rozhodnúť, resp. oznámiť zánik práva na podporu podľa § 4 ods. 3 zák. č. 309/2009 Z.z.. Tvrdí, že splnil všetky povinnosti vyplývajúce z ustanovení právnych predpisov vzťahujúcich sa na vykonávanú činnosť, neporušil žiadnu z povinností uvedených v § 4 a postupoval v zmysle metodických pokynov úradu.

Žalobca dôvodí, že povinnosť podľa ust. § 4 ods. 2 písm. c) zák. č. 309/2009 Z.z., sa vzťahovala len na výrobcov elektriny s právom na podporu, ktorý status „výrobca elektriny s právom na podporu“ mali už k 15. augustu 2014. Podľa § 3 písm. b) ods. 1 zák. č. 251/2012 Z.z. o energetike je výrobcom elektriny osoba, ktorá má oprávnenie na výrobu elektriny. Z ust. § 3 ods. 1 zák. č. 309/2009 Z.z. vyplýva, že „výrobcom elektriny s právom na podporu“ je výrobca elektriny, ktorý spĺňa podmienky na získanie podpory podľa § 3 tohto zákona, pričom u žalobcu sa podpora výroby elektriny z obnoviteľných zdrojov energie a podpora výroby elektriny vysoko účinnou kombinovanou výrobou zabezpečuje odberom elektriny (§ 3 ods. 1 písm. b) zák. č. 309/2009 Z.z.) a doplatkom (§ 3 ods. 1 písm. c) zák. č. 309/2009 Z.z.). Žalobcovi bolo povolenie na výrobu elektriny a dodávku elektriny vydané rozhodnutím Úradu pre reguláciu sieťových odvetví č. 0095/2014/E-PE zo dňa 14.11.2014. Postavenie žalobcu do pozície „výrobca elektriny s právom na podporu“ bolo po získaní vyššie uvedeného povolenia na výrobu elektriny a dodávku elektriny, nadobudnuté následne uzatvorenými zmluvami - Zmluva o dodávke elektriny, prevzatí zodpovednosti za odchýlku a doplatku č. MIX_10_2010_15 zo dňa 18.11.2014, Zmluva o dodávke elektriny a doplatku za elektrinu vyrobenú z obnoviteľných zdrojov energie a vysoko účinnou kombinovanou výrobou a prevzatí zodpovednosti za odchýlku č. MIX_10_2014 zo dňa 13.10.2014.

Žalobca ku dňu 15.8.2014 teda nebol výrobcom elektriny s právom na podporu, preto sa povinnosť ustanovená v § 3 ods. 1 písm. b) a c) na neho nevzťahovala. Všetky práva a povinnosti vyplývajúce z vyššie uvedených právnych predpisov a z uzavretých zmlúv začali voči žalobcovi platiť až podpisom týchto zmlúv, t.j. od mesiaca október a november 2014, pričom po tom si žalobca všetky povinnosti z nich vyplývajúce riadne a včas splnil.

Žalovaný v 1/ rade žiadal žalobu zamietnuť argumentujúc, že návrh je nedôvodný, nemá oporu v právnych predpisoch, pretože žalobca si nespĺnil riadne a včas povinnosť uloženú mu ust. § 4 ods. 2 písm. c) zák. č. 309/2009 Z.z., t.j. povinnosť oznámiť žalovanému v 1/ rade ako prevádzkovateľovi regionálnej distribučnej sústavy uplatnenie podpory podľa ust. § 3 ods. 1 písm. b) a c) vrátane predpokladaného množstva dodanej elektriny na rok 2015 v zákonom stanovenej lehote do 15.8.2014, čím stratil možnosť úspešne si v roku 2015 uplatniť právo na podporu.

Dôvodil, že žalovaný v 1/ rade si svoje povinnosti stanovené zákonom o OZE v súvislosti s poskytovaním podpory elektriny vyrobenej z obnoviteľných zdrojov energie plní prostredníctvom trojstranných zmlúv o dodávke elektriny, prevzatí zodpovednosti za odchýlku a doplatku, uzatváraných s jednotlivými výrobcami elektriny z obnoviteľných zdrojov energie. Právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným v 1/ rade sa síce uskutočňuje prostredníctvom súkromnoprávných obchodných zmlúv medzi stranami sporu ako podnikateľskými subjektami, no oblasť energetiky je oblasťou, v ktorej v značnej miere vystupuje do popredia verejný záujem a s tým spojený verejnoprávny prvok, ktorý limituje zmluvnú voľnosť zmluvných strán. Žalovaný v 1/ rade je pri plnení svojich povinností na úseku podpory výroby elektriny z obnoviteľných zdrojov energie v postavení regulovaného subjektu a je povinný pri plnení svojich povinností postupovať v súlade s aktuálne platnými právnymi predpismi.

Zdôraznil, že vzhľadom k skutočnosti, že celý systém podpory výroby elektriny z obnoviteľných zdrojov energie je založený na systéme štátom dotovanej politiky, patria právne normy obsiahnuté v ustanoveniach zákona o OZE do skupiny kogentných právnych noriem, ktorých následok zmluvným dojednaním zmluvných strán nie je možné vylúčiť, a teda v prípade existujúceho odchýlného dojednania zmluvných strán musí byť jeho obsah ex lege zmenený v prospech zákonného vyjadrenia kogentnej normy. Kogentná povaha právnych noriem obsiahnutých v § 4 ods. 2a) ods. 3 zák. o OZE vylučuje, aby sa subjekty právneho vzťahu odchýlili od pravidla v nich uvedeného.

Argumentoval, že v čase, kedy najneskôr malo dôjsť k splneniu oznamovacej povinnosti podľa ust. § 4 ods. 2 písm. c) zákona o OZE bol vlastníkom zariadenia na výrobu elektriny, na ktoré si uplatňuje nárok na podporu, výrobca elektriny spoločnosť VENAS, a.s.. Zmluvou o predaji časti podniku zo dňa 2.4.2014 previedla spoločnosť VENAS a.s. ako predávajúci časť podniku pozostávajúcu z huteľných vecí na spoločnosť Greenerg, a.s. (dňa 13.5.2014 došlo k zmene obchodného mena na Venas Group, a.s.) IČO: 46 972 919 (zmluva o predaji časti podniku nadobudla účinnosť dňa 24.4.2014). Súčasťou prevodu časti podniku bolo zariadenie na výrobu elektriny, prevod týchto položiek do vlastníctva Venas Group, a.s. mal nastať 2.9.2014. Na základe tejto zmluvy sa žalobca stal právnym nástupcom pôvodného výrobcu elektriny spoločnosti VENAS a.s., ktorého zariadenie bolo uvedené do prevádzky v januári 2009, pričom právo na podporu doplatkom sa končí dňa 30.1.2024. Tvrdí, že na žalobcu prešli nielen všetky práva, ale

i záväzky právneho predchodcu týkajúce sa uplatnenia podpory. Ak si teda právny predchodca nespĺnil všetky zákonom stanovené povinnosti na úspešné uplatnenie podpory na rok 2015, negatívny následok v podobe nemožnosti uplatnenia si podpory na rok 2015 vyplývajúci z ust. § 4 ods. 3 o OZE sa bude vzťahovať ako na pôvodného výrobcu, tak aj na všetkých právnych nástupcov, na ktorých prešlo právo prevádzkovať zariadenia na výrobu elektriny.

Žalovaný v 2/ rade žiadal žalobu zamietnuť, argumentujúc, že žalobca nepreukázal splnenie povinností, ktoré mu vyplývajú z § 4 ods. 2 písm. c) zákona č. 309/2009 Z.z.. Zdôraznil, že je podnikateľom v energetike s povolením na dodávku elektriny, nie je subjektom, ktorému majú byť adresované v zmysle vyššie uvedeného zákona úkony potrebné pre možnosť uplatnenia si práva na podporu obnoviteľných zdrojov energie. Výrobcovia elektriny majú stanovené povinnosti voči Úradu pre reguláciu sieťových odvetví a voči prevádzkovateľovi distribučnej sústavy, do ktorej je výrobné zariadenie pripojené (žalovaný v 1/ rade). Žalovanému v 2/ rade bola žalovaným v 1/ rade poskytnutá informácia, že zo strany žalobcu nedošlo k splneniu povinnosti v zmysle zákona, ktoré by ho oprávňovali uplatniť si v roku 2015 právo na podporu a nespĺnenie povinnosti žalobcu potvrdil aj Úrad pre reguláciu sieťových odvetví na svojom webovom sídle.

Súd prvej inštancie ako nesporné uzavrel:

- že žalobca vystavil žalovanému v 1/ rade faktúry č. 150117, č. 150118, č. 150210, č. 150209, č. 150313, č. 150312, č. 150411, č. 150412, č. 150511, č. 150512, č. 150612, č. 150613, č. 150712, č. 150713, č. 150810, č. 150811, č. 150910, č. 150911, č. 151010, č. 151011, č. 151107, č. 151108, č. 151207, č. 151208 v celkovej výške 602.042,33 EUR, žalovanému v 2/ rade faktúry č. VS 150116, fa.č. VS 150208, fa.č. VS 150311, fa.č. VS 150410, fa.č. VS 150510, fa.č. VS 150510, fa.č. VS 150611, fa.č. VS 150711, fa.č. VS 150809, fa.č. VS 150909, fa.č. VS 151009, fa.č. VS 151106, fa.č. VS 151206 v celkovej výške 62.629,71 EUR;
- existenciu Zmluvy o dodávke elektriny, prevzatí zodpovednosti za odchýlku a doplatku č. PDS: MIX_10_2010_15 číslo zmluvy VSE: MIX_10_2010_15_VSE zo dňa 18.11.2014, uzavretú medzi žalobcom, žalovaným v 1. rade a žalovaným v 2. rade;
- existenciu Zmluvy o dodávke elektriny a doplatku za elektrinu vyrobenú z obnoviteľných zdrojov energie a vysoko účinnou kombinovanou výrobou a prevzatie zodpovednosti za odchýlku, uzavretá medzi žalovaným v 1/ rade ako prevádzkovateľom distribučnej sústavy a žalobcom ako výrobcou dňa 3.10.2014;
- existenciu Zmluvy o predaji časti podniku zo dňa 2.4.2014;
- existenciu Dodatku č. 2 ku zmluve o pripojení žiadateľa o pripojenie do distribučnej sústavy č. ZOP/2007/V/1458 zo dňa 3.10.2014,
- nesplnenie oznamovacej povinnosti ustanovenej v § 4 ods. 2 písm. c) zákona č. 309/2009 Z.z. právnym predchodcom žalobcu,
- výrobu elektriny žalobcom v roku 2015 dodávanú žalovaným v 2/ a 1/ rade;
- uvedenie zariadenia do prevádzky v roku 2009, vyrábanie elektriny žalobcom od 2.9.2014.

Spornou bola v konaní skutočnosť, či bol žalobca povinný splniť oznamovaciu povinnosť v zmysle ust. § 4 ods. 2 písm. c) zákona o OZE a teda, či nárok uplatnený v konaní je dôvodný. Vo vzťahu k nastolenej spornej otázke súd prvej inštancie vykonal dokazovanie a zistil následovný skutkový stav:

- VENAS a.s. Košice ako predávajúci a žalobca (v tom čase Greeneg, a.s. Moldavská 21, Košice) ako kupujúci uzatvorili dňa 2.4.2014 Zmluvu o predaji časti podniku. Jej predmetom bol prevod časti podniku – výroba a časť podniku – skladovanie, vrátane zariadenia na výrobu elektriny (Kogeneračný systém KGJ – 3 KS, Kogeneračný systém lisovňa a KGJ lisovňa – tieto s účinnosťou od 2.9.2014), vrátane všetkých úradných povolení, licencií, úradných súhlasov a rozhodnutí týkajúcich sa týchto častí podniku. Prevod vlastníckeho práva vo vzťahu k nehnuteľnostiam relevantným pre toto konanie nadobudol účinnosť k 2.9.2014;
- rozhodnutím ÚRSO č. 0048/2014/E-KV zo dňa 26.3.2014 vydaným pre VENAS a.s. bola schválená pevná cena elektriny pre stanovenie doplatku na rok 2014;
- rozhodnutím ÚRSO č. 0068/2014/E-PE zo dňa 2.9.2014 bolo žalobcovi vydané povolenie č. 2014E 0611 na podnikanie v elektroenergetike v rozsahu výroby a dodávky elektriny;

- rozhodnutím ÚRSO č. 0095/2014/E-PE zo dňa 14.11.2014 vydaným na základe žiadosti žalobcu o vykonanie zmeny zodpovedného zástupcu bola táto zmena vykonaná;

- rozhodnutie ÚRSO č. 0025/2018/E-PE zo dňa 10.5.2018 bolo vydané na základe žiadosti žalobcu o vykonanie zmeny zodpovedného zástupcu v povolení č. 2014E 0611;

- rozhodnutím ÚRSO č. 0092/2014/E-KV zo dňa 1.10.2014 vydanom pre žalobcu ako regulovaný subjekt, bola schválená pevná cena elektriny pre stanovenie doplatku na rok 2014 počínajúc dňom 2.9.2014, pre elektrinu vyrobenú v zariadení žalobcu nachádzajúcom sa na mieste Skladná, Streda nad Bodrogom. V odôvodnení rozhodnutia je konštatované, že pri prevádzkovaní zariadenia na výrobu elektriny došlo počas uplynutia 15 ročnej doby podpory k zmene prevádzkovateľa zariadenia z regulovaného subjektu VENAS a.s. na Venas Group a.s., na základe Zmluvy o predaji časti podniku zo dňa 2.4.2014. Na základe uvedeného spoločnosti VENAS a.s. patrí doplatok za rok 2014 od 1.1.2014 do 1.9.2014 a spoločnosti Venas Group a.s. patrí doplatok od 2.9.2014;

- potvrdenie ÚRSO o pôvode elektriny vyrobenej vysoko účinnou kombinovanou výrobou č. 0089/2015/PoP-KV zo dňa 26.3.2015 bolo vydané pre zariadenie na výrobu elektriny s názvom Kogeneračný systém - silo a Kogeneračný systém – lisovňa za obdobie od 1.1.2014 do 1.9.2014 (technológia výroby elektriny: vysoko účinná kombinovaná výroba v spaľovacom motore s palivom z katalyticky spracovaného odpadu). V odôvodnení sa konštatuje, že pri prevádzkovaní zariadenia na výrobu elektriny došlo počas plynutia 15-ročnej doby podpory k zmene prevádzkovateľa zariadenia z regulovaného subjektu VENAS a.s. na Venas Group a.s. na základe Zmluvy o predaji časti podniku zo dňa 2.4.2014. Na základe uvedeného spoločnosti VENAS a.s. patrí doplatok za rok 2014 od 1.1.2014 do 1.9.2014 a spoločnosti Venas Group a.s. patrí doplatok od 2.9.2014. Potvrdenie bolo vydané pre spoločnosť VENAS a.s.. Zariadenie bolo uvedené do prevádzky v roku 2009;

- potvrdenie ÚRSO o pôvode elektriny vyrobenej vysoko účinnou kombinovanou výrobou č. 0090/2015/PoP-KV zo dňa 26.3.2015 bolo vydané pre zariadenie na výrobu elektriny s názvom Kogeneračný systém – silo a Kogeneračný systém – lisovňa za obdobie od 2.9.2014 do 31.12.2014 (technológia výroby elektriny: vysoko účinná kombinovaná výroba v spaľovacom motore s palivom z katalyticky spracovaného odpadu). V odôvodnení sa konštatuje, že pri prevádzkovaní zariadenia na výrobu elektriny došlo počas plynutia 15-ročnej doby podpory k zmene prevádzkovateľa zariadenia z regulovaného subjektu VENAS a.s. na Venas Group a.s. na základe Zmluvy o predaji časti podniku zo dňa 2.4.2014. Na základe uvedeného spoločnosti VENAS a.s. patrí doplatok za rok 2014 od 1.1.2014 do 1.9.2014 a spoločnosti Venas Group a.s. doplatok od 2.9.2014. Potvrdenie bolo vydané pre spoločnosť Venas Group a.s.. Zariadenie bolo uvedené do prevádzky v roku 2009;

- potvrdenie ÚRSO o pôvode elektriny vyrobenej vysoko účinnou kombinovanou výrobou č. 0190/2014/PoP-OZE zo dňa 26.3.2015 bolo vydané pre zariadenie na výrobu elektriny s názvom Kogeneračný systém – silo a Kogeneračný systém – lisovňa za obdobie od 1.1.2014 do 1.9.2014 (využívajúce technológiu výroby elektriny z obnoviteľných zdrojov energie zo spaľovania biomasy s fosílnymi palivami kombinovanou výrobou). V odôvodnení sa konštatuje, že pri prevádzkovaní zariadenia na výrobu elektriny došlo počas plynutia 15-ročnej doby podpory k zmene prevádzkovateľa zariadenia z regulovaného subjektu VENAS a.s. na Venas Group a.s. na základe Zmluvy o predaji časti podniku zo dňa 2.4.2014. Na základe uvedeného spoločnosti VENAS a.s. patrí doplatok za rok 2014 od 1.1.2014 do 1.9.2014 a spoločnosti Venas Group a.s. patrí doplatok od 2.9.2014. Potvrdenie bolo vydané pre spoločnosť Venas Group a.s.. Zariadenie bolo uvedené do prevádzky v roku 2009;

- potvrdenie ÚRSO o pôvode elektriny vyrobenej vysoko účinnou kombinovanou výrobou č. 0200/2014/PoP-OZE zo dňa 26.3.2015 bolo vydané pre zariadenie na výrobu elektriny s názvom Kogeneračný systém – silo a Kogeneračný systém – lisovňa za obdobie od 2.9.2014 do 31.12.2014 (využívajúce technológiu výroby elektriny z obnoviteľných zdrojov energie zo spaľovania biomasy s fosílnymi palivami kombinovanou výrobou). V odôvodnení sa konštatuje, že pri prevádzkovaní zariadenia na výrobu elektriny došlo počas plynutia 15-ročnej doby podpory k zmene prevádzkovateľa zariadenia z regulovaného subjektu VENAS a.s. na Venas Group a.s. na základe Zmluvy o predaji časti podniku zo dňa 2.4.2014. Na základe uvedeného spoločnosti VENAS a.s. patrí doplatok za rok 2014 od 1.1.2014 do 1.9.2014 a spoločnosti Venas Group a.s. patrí doplatok od 2.9.2014. Potvrdenie bolo vydané pre spoločnosť Venas Group a.s.. Zariadenie bolo uvedené do prevádzky v roku 2009;

- Zmluvu o dodávke elektriny, prevzatí zodpovednosti za odchýlku a doplatku (číslo PDS: MIX_10_2010_15, číslo zmluvy VSE: MIX_10_2010_15_VSE) z 18.11.2014 uzavrel žalobca ako

výrobca, žalovaný v 1/ rade ako prevádzkovateľ distribučnej sústavy a žalovaný v 2/ rade ako odberateľ na zariadenie žalobcu nadobudnuté od spoločnosti VENAS a.s. na základe Zmluvy o predaji časti podniku. Podľa čl. VII bodu 18 zmluvy nadobudla táto platnosť dňom jej podpisu zmluvnými stranami a účinnosť dňa 1.1.2015. V zmysle jej čl. VII bod 19 dňom 31.12.2014 zanikla doterajšia zmluva, na základe ktorej bola výrobcovi poskytovaná podpora podľa Zákona o OZE medzi výrobcom a PDS. Zmluva bola uzatvorená na dobu určitú do zániku práva výrobcu na podporu podľa § 3 ods. 1 písm. b) Zákona o podpore, ktorá sa touto zmluvou realizuje (čl. VII bod 20 zmluvy);

- žalovaný v 1/ rade ako prevádzkovateľ distribučnej sústavy a žalobca ako výrobca uzatvorili dňa 3.10.2014 Zmluvu o dodávke elektriny a doplatku za elektrinu vyrobenú z obnoviteľných zdrojov energie a vysoko účinnou kombinovanou výrobou a prevzatí zodpovednosti za odchýlku vo vzťahu k výrobnému zariadeniu žalobcu nadobudnutého od spoločnosti VENAS a.s. na základe zmluvy o predaji časti podniku. Zmluva nadobudla platnosť a účinnosť dňom jej podpisu zmluvnými stranami;

- Dodatkom č. 2 k Zmluve o pripojení žiadateľa o pripojení do distribučnej sústavy č. ZoP/2007/VN/1458 uzatvorenej medzi žalovaným v 1/ rade ako prevádzkovateľom distribučnej sústavy a spoločnosťou VENAS a.s. došlo k dohode na zmene a doplnení tak, že sa zmenil žiadateľ VENAS a.s. na Venas Group a.s..

Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 96 zák. č. 250/2012 Z.z., § 3 písm. b), § 6 ods. 1, § 2 ods. 3, § 3, § 4 zák. č. 309/2009 Z.z. v znení platnom a účinnom do 31.12.2013, § 4 zák. č. 309/2009 Z.z. v znení platnom a účinnom do 1.1.2014, § 18e) zák. č. 309/2009 Z.z., § 269 zák. č. 513/1991 Zb. (ďalej len OBZ), § 476 a nasl. OBZ.

Súd prvej inštancie dospel k záveru (aj s prihliadnutím na právny názor Krajského súdu v Košiciach vyslovený v uznesení zo dňa 31.1.2020 sp.zn. 2Cob/121/2019), že na žalobcu Zmluvou o predaji časti podniku zo dňa 2.4.2014 nemohlo prejsť a ani neprešlo oprávnenie verejnoprávneho charakteru, t.j. povolenie na výrobu elektriny a vo vzťahu k tomuto povoleniu nebol v postavení právneho nástupcu pôvodného vlastníka zariadenia na výrobu elektriny. Žalobca získal oprávnenie na výrobu elektriny až na základe rozhodnutia ÚRSO č. 0068/2014/E-PE zo dňa 2.9.2014 a len toto ho oprávňovalo podnikáť v energetike v súlade s § 16 ods. 1 Zákona o energetike. Argumentoval, že všetky zákonné práva a povinnosti vyplývajúce zo Zákona o podpore, sú viazané na výrobcu elektriny, nie na samotné prevádzkové zariadenie na výrobu elektriny, pričom vo všetkých jeho jednotlivých ustanoveniach sa priznávajú práva alebo ukladajú povinnosti výlučne iba výrobcovi elektriny. Dôvodil, že uvedené vyplýva aj z odôvodnenia rozhodnutia Ústavného súdu SR č. 50/2015-148 zo dňa 22.3.2017, v ktorom ústavný súd akékoľvek práva a povinnosti vyplývajúce zo Zákona o podpore OZE viaže výlučne na výrobcov elektriny, nie samotné zariadenie na výrobu elektriny. Zmluvou o predaji časti podniku sa tak žalobca ako kupujúci automaticky nestal výrobcom elektriny (čo Zákon o energetike ani nepripúšťa), a preto mu nemôže byť pripisované nespĺnenie zákonom stanovenej povinnosti jeho právneho predchodcu oznámiť ÚRSO a prevádzkovateľovi regionálnej distribučnej sústavy uplatnenie podpory podľa § 3 ods. 1 písm. b) a c) Zákona o podpore OZE. Po získaní príslušného oprávnenia na podnikanie v elektroenergetike, t.j. po získaní postavenia výrobcu elektriny (po 2.9.2014) žalobca dňa 13.10.2014 uzavrel so žalovaným v 1/ rade Zmluvu o dodávke elektriny a doplatku za elektrinu vyrobenú z obnoviteľných zdrojov č. MIX_10_2014, podľa ktorej účtoval dodávku elektriny a doplatku, ktorých výška za rok 2015 je aj predmetom tohto konania. Žalobca teda právo na podporu má a nebol dôvod na jej odňatie žalovanými použitím sankčného mechanizmu z titulu nespĺnenia si oznamovacej povinnosti žalobcom podľa § 4 ods. 2 písm. b), c) Zákona o podpore OZE v spojení s ust. § 4 ods. 3 predmetného zákona, keďže na žalobcu sa povinnosť nevzťahovala. Žalobcovi povinnosť podľa § 4 ods. 2 písm. c) Zákona o podpore OZE nevznikla, teda nemožno na neho použiť sankciu uvedenú v § 3. Zároveň, keďže sa v prejednávanej spore nejedná o zariadenie výrobcu elektriny, uvedené do prevádzky po 15.8.2014 nevznikla žalobcovi povinnosť podľa § 4 ods. 2 písm. c) zák. č. 309/2009 Z.z. informovať prevádzkovateľa regionálnej distribučnej sústavy o využití práva podľa ods. 1 najneskôr 30 dní pred uvedením zariadenia výrobcu elektriny do prevádzky.

Námietku žalovaného, že samotný nárok na podporu nespĺnením si zákonných povinností zanikol, preto ako dočasne zaniknutý je nevykonateľný a nevykonateľný (preto nemohol byť v zmysle Zmluvy o predaji časti podniku účinne prevedený na nadobúdateľa) vyhodnotil ako bez právneho významu, nakoľko žalobca sa stal výrobcom elektriny až dňa 2.9.2014.

Vzhľadom na uvedené tak žalobe vyhovel, a to aj v časti žiadaných úrokov z omeškania, ktoré priznal v súlade s § 365 OBZ a ich výšku stanovil v súlade s § 1 Nariadenia vlády SR č. 21/2013 Z.z.

O trovách konania rozhodol podľa § 255 CSP tak, že nárok na ich náhradu priznal v konaní úspešnému žalobcovi.

Proti rozsudku podal včas odvolanie žalovaný v 2/ rade z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP.

Má za to, že súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil v otázke viazanosti podpory podľa zák. č. 309/2009 Z.z. a v posúdení prechodu práv a povinností pri predaji časti podniku, ktorým žalobca od svojho právneho predchodcu nadobudol zariadenie na výrobu elektriny.

Dôvodí, že súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku vychádza z toho, že Zákon č. 309/2009 Z.z. o podpore OZE (v znení účinnom v roku 2014) ukladá práva a povinnosti len výrobcovi elektriny s právom na podporu a nie výrobným zariadeniam na výrobu elektriny; ako aj z toho, že práva z neho sa nevzťahujú na zariadenia výrobcov elektriny.

V tejto súvislosti nespochybňuje, že Zákon o podpore ukladá práva a povinnosti len výrobcovi elektriny a nie zariadeniam výrobcov elektriny (keďže tieto nemajú právnu subjektivitu), to ale neznamená, že určité práva a záväzky nemôžu byť naviazané na určitú vec, od ktorej existencie a vlastností je právo závislé. Zo Zákona o podpore jednoznačne vyplýva, že podpora výroby elektriny z obnoviteľných zdrojov energie sa vzťahuje vždy na konkrétne zariadenie výrobcu elektriny. To je výslovne uvedené v § 3 a § 3b Zákona o podpore, kde zákonodárca používa slovné spojenia „podpora sa vzťahuje na zariadenie výrobcu elektriny, právo na podporu sa nevzťahuje na zariadenie“, resp. „že právo na podporu zaniká pre zariadenie.“

§ 2 ods. 3 písm. c) Zákona o podpore zaviedol legislatívnu skratku „zariadenie výrobcu elektriny“. Napriek tomu, že samotná legislatívna skratka obsahuje slová „výrobcu elektriny“ nevyplýva z jej definície žiadny vzťah ku konkrétnemu výrobcovi. Zariadenie výrobcu elektriny je teda unikátnou vecou, na ktorú sa vzťahuje podpora podľa Zákona o podpore, a to bez ohľadu na to, že sa menia jeho vlastníci alebo výrobcovia, ktorí toto zariadenie využívajú na výrobu elektriny a čerpajú k nemu podporu. Rovnako aj právo na podporu je jedinečným právom, ktoré vzniká splnením stanovených právnych a technických podmienok a trvá určenú dobu, vzniká a zaniká zo zákona, na jeho vznik sa nevyžaduje administratívne rozhodnutie. Existuje teda výlučne v závislosti na zariadení výrobcu elektriny a na plnení si povinností výrobcu elektriny, ktorý v určitom čase využíva zariadenia na výrobu elektriny a poberanie podpory. Je teda jedinečným právom vzťahujúcim sa na jedinečnú vec (zariadenie výrobcu elektriny), trvá určenú dobu bez ohľadu na prípadnú zmenu vlastníka alebo prevádzkovateľa zariadenia. Práva a povinnosti uvedené v § 4 Zákona o podpore sú ukladané konkrétnej osobe (osobe výrobcu elektriny s právom na podporu), vyrábajúcej elektrinu v určitom zariadení výrobcu elektriny, ale plnenie alebo neplnenie týchto povinností má vplyv na právo na podporu ako také, a teda na právo vzťahujúce sa na zariadenie výrobcu elektriny, a preto aj strata možnosti uplatniť si právo na podporu sa má vzťahovať na zariadenie výrobcu elektriny bez ohľadu na to, kto je v danom čase výrobcovi elektriny s právom na podporu v tomto zariadení. Ak výrobca s právom na podporu nespĺní niektorú z povinností uvedených v § 4 ods. 2 Zákona o podpore, nemôže si podľa § 4 ods. 3 výrobca s právom na podporu v tomto zariadení uplatniť právo na podporu podľa § 4 ods. 1 písm. b) a c) Zákona o podpore. Uvedené sa vzťahuje na každého výrobcu s právom na podporu v tomto zariadení, keďže podpora sa podľa tohto zákona vzťahuje práve na konkrétne zariadenie výrobcu elektriny. Odvolateľ argumentuje, že iný výklad by bol v rozpore s účelom § 4 ods. 2 Zákona o podpore.

V ďalšom zdôraznil, že § 4 ods. 2 písm. c) Zákona o podpore OZE, rozdeľuje celú skupinu zariadení na výrobu elektriny do dvoch skupín, a to na uvedené do prevádzky do 15. augusta a uvedené do prevádzky po tomto dátume. Ustanovenie nepozná inú kategóriu zariadení a každé zariadenie výrobcu elektriny, na ktoré sa vzťahuje podpora, musí byť súčasťou jednej z týchto skupín.

K strate možnosti uplatniť si právo na podporu dochádza priamo zo zákona, nevyžaduje sa žiadne administratívne rozhodnutie, ktoré by bolo viazané na konkrétnu osobu (a ktorého následky by nemohli byť predmetom prechodu práv a povinností). Strata nároku na uplatnenie podpory vo vzťahu ku konkrétnemu zariadeniu výrobcu elektriny sa automaticky (nesplnením si povinností stanovenej v § 4 ods. 2 písm. c) Zákona o podpore OZE, stáva súčasťou práv a povinností výrobcu elektriny, ktoré sa vzťahujú na príslušné zariadenie. Keďže ust. § 4 ods. 2 písm. c) vzťahuje oznamovaciu povinnosť na všetky existujúce zariadenia výrobcu elektriny, je aj stratu možnosti uplatniť si právo na podporu podľa § 4 ods. 3 (ako následok nesplnenia uvedenej povinnosti) potrebné vzťahovať na dané zariadenie výrobcu elektriny, nie výlučne na osobu výrobcu elektriny, ktorý si povinnosť nesplnil a teda sa má vzťahovať na akéhokoľvek výrobcu, ktorý využíva dotknuté zariadenie a patrí mu podpora vzťahujúca sa na toto zariadenie výrobcu elektriny v roku nasledujúcom po nesplnení povinnosti podľa § 4 ods. 2 písm. c) Zákona o podpore OZE.

Žalovaný v 2/ rade v ďalšom uvádza, že žalobca mohol splniť povinnosť vyplývajúcu z ust. § 4 ods. 2 písm. c) k 15.8.2014. Totiž žalobca od apríla 2014, keď uzavrel Zmluvu o predaji časti podniku vedel, že v roku 2015 bude výrobcu elektriny v dotknutom zariadení výrobcu elektriny a bude si uplatňovať podporu v zmysle § 3 ods. 1 Zákona o podpore OZE, ktorá sa na dané zariadenie vzťahuje. Žalobca preto mohol a mal mať vedomosť o tom, že vo vzťahu k zariadeniam uvedeným do prevádzky pred 15.8.2014 je potrebné splniť k uvedenému dátumu povinnosť podľa § 4 ods. 2 písm. c) Zákona o podpore OZE, ak nemá zaniknúť možnosť uplatniť si právo na ňu. Z povolenia na podnikanie v energetike a z rozhodnutia Úradu pre reguláciu sieťových odvetví č. 0092/2014/E-KV zo dňa 1.10.2014 vyplýva, že žalobca už pred účinnosťou Zmluvy o prevode časti podniku konal ako regulovaný subjekt. Mal k dispozícii všetky informácie potrebné pre splnenie oznamovacej povinnosti podľa § 4 ods. 2 písm. c) Zákona o podpore.

V ďalšom dôvodil, že zmluvou o predaji podniku (alebo jeho časti) prechádza z predávajúceho na kupujúceho vlastnícke právo k veciam, iné práva a iné majetkové hodnoty, ktoré slúžia k prevádzkovaniu podniku (alebo jeho časti), ktorý tvorí samostatnú organizačnú zložku, a kupujúci preberá záväzky predávajúceho súvisiace s podnikom (alebo jeho časťou).

Ku dňu účinnosti Zmluvy o prevode časti podniku, ktorú žalobca uzavrel dňa 2.4.2014, vydal Úrad pre reguláciu sieťových odvetví dňa 2.9.2014 pre žalobcu povolenie na podnikanie v energetike č. 2014/E/0611, na základe ktorého žalobca plynule pokračoval vo výrobe elektriny v zariadení výrobcu elektriny, ktoré Zmluvou o predaji časti podniku nadobudol, ako aj v poberaní podpory. Uvedené poberanie podpory je potvrdené aj rozhodnutím Úradu pre reguláciu sieťových odvetví č. 0092/2014/E-KV zo dňa 1.10.2014, kde je uvedené, že žalobcovi patrí podľa tohto rozhodnutia doplatok za rok 2014, počnúc dňom 2.9.2014. Dňom 2.9.2014, teda žalobca vstúpil do práv a povinností predávajúceho ako výrobcu elektriny, vo vzťahu k prevedenému zariadeniu na výrobu elektriny a už dňa 2.10.2014, teda pred uzatvorením zmluvy o dodávke elektriny a doplatku zo žalovaným v 1/ rade, ku ktorému došlo dňa 13.10.2014 vystavil žalovanému v 1/ rade faktúry na uplatnenie podpory odberom elektriny za cenu elektriny na straty a podpory doplatkom. Na žalobcu teda prešlo právo na podporu vzťahujúce sa k tomuto zariadeniu výrobcu elektriny, a toto žalobcovi patrilo odo dňa účinnosti Zmluvy o prevode časti podniku, teda od 2.9.2014. Zároveň však na žalobcu prešla aj nemožnosť uplatniť si v roku 2015 právo na podporu, ktorý nárok spoločnosť VENAS a.s. stratila nesplnením povinnosti podľa § 4 ods. 2 písm. c) Zákona o podpore OZE a tento stratený nárok bol súčasťou práv a záväzkov predávajúceho vzťahujúcich sa k predávanej časti podniku.

Na základe uvedeného žiada, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a žalobu vo vzťahu k žalovanému v 2/ rade zamietol alebo ho zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Proti rozsudku - jeho I. a III. výroku podal včas odvolanie žalovaný v 1/ rade z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. h) a b) CSP.

Argumentuje, že zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie je zrejmé a medzi stranami nesporné, že povinnosť v zmysle § 4 ods. 2 písm. c) Zákona o podpore nebola splnená ani zo strany žalobcu, ani zo strany jeho právneho predchodcu. Žalobca dňom 2.9.2014 nadobudol výrobné zariadenie spolu so všetkými s danou časťou podniku súvisiacimi pohľadávkami a záväzkami, vrátane pohľadávky z titulu práva na podporu v zmysle § 3 ods. 1 písm. b) a c) Zákona o OZE, ako časť prevádzaného podniku v stave, v akom boli tieto ku dňu účinnosti predmetného prevodu, t.j. v stave v akom ich právny predchodca žalobcu zanechal. Právny predchodca žalobcu stratil možnosť na elektrinu vyrobenú v danom výrobnom zariadení uplatniť právo podľa § 3 ods. 1 písm. b) a c) Zákona o OZE na celý kalendárny rok 2015. Právo na podporu elektriny vyrobenej v predmetnom výrobnom zariadení v kalendárnom roku 2015 teda právnenému predchodcovi žalobcu zostalo postihnuté sankciou v zmysle § 4 ods. 3 Zákona o podpore brániacej jeho reálnej vymoženosti, t.j. toto právnenému predchodcovi žalobcu zostalo len vo forme naturálnej obligácie.

Odvolateľ teda tvrdí, že súčasťou predaja časti podniku vzťahujúceho sa k predmetnému výrobnému zariadeniu bolo právo na podporu elektriny vyrobenej v predmetnom výrobnom zariadení v kalendárnom roku 2015 v podobe naturálnej obligácie a v takomto stave ho žalobca zmluvou o predaji časti podniku aj nadobudol. Napriek vyššie uvedenému, ale súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho čisto formalistického výkladu Zákona o podpore konštatoval v rozsudku záver, že akákoľvek povinnosť v zmysle Zákona o podpore sa vzťahuje výlučne na subjekt v postavení výrobcu, pričom žalobca dňa 15.8.2014, kedy sa povinnosť mala plniť takýmto postavením nedisponoval a Zmluvou o predaji časti podniku naňho neprešlo verejno-právne oprávnenie právneho predchodcu žalobcu na podnikanie v elektroenergetike.

Odvolateľ uvádza, že mu nie je zrejmé, prečo ak súd prvej inštancie na jednom mieste napadnutého rozsudku konštatuje, že všetky práva a povinnosti týkajúce sa výroby elektrickej energie dotknutým výrobným zariadením z právneho predchodcu žalobcu na žalobcu prešli; na inom mieste tohto istého napadnutého rozsudku konštatuje, že sa tak nemohlo stať s odôvodnením, že na žalobcu neprešlo právne postavenie výrobcu elektriny. Argumentuje, že § 3 ods. 6 Zákona o podpore, priznáva právo na podporu vo vzťahu ku konkrétnemu výrobnému zariadeniu po dobu 15 rokov od času uvedenia zariadenia do prevádzky alebo od rekonštrukcie alebo modernizácie technologickej časti zariadenia výrobcu do prevádzky. Dotknuté výrobné zariadenie bolo uvedené do prevádzky v januári 2009, ktorá skutočnosť je nepochybne zrejmá z rozhodnutia ÚRSO č. 0048/2014/E-KV ako aj rozhodnutia ÚRSO č. 0092/2014/E-KV, a teda v súlade s § 3 ods. 6 Zákona o OZE právo na podporu doplatkom na elektrinu vyrobenú v dotknutom výrobnom zariadení sa skončí dňa 30.1.2024. V prípade práva (pohľadávky na podporu) v zmysle § 4 ods. 1 písm. b) a c) Zákona o OZE (z ktorého nároky sú predmetom konania), sa teda jedná o jedno a to isté právo (pohľadávku) viažúce sa k totožnému dotknutému výrobnému zariadeniu a v ňom vyrobenú elektrinu z obnoviteľných zdrojov trvajúce v súlade s § 3 ods. 6 Zákona o OZE po dobu 15 rokov odo dňa uvedenia predmetného zariadenia do prevádzky. Ide o právo neoddeliteľne sa viažúce na dotknuté výrobné zariadenie, ktoré môže byť realizované a nároky z neho môžu byť uplatňované výlučne subjektom majúcim právny vzťah k predmetnému výrobnému zariadeniu. Právo na podporu vzniká a zaniká priamo zo zákona bez toho, aby sa na jeho vznik vyžadovalo administratívne rozhodnutie a existuje výlučne v závislosti na existencii výrobného zariadenia a na plnení si zákonom stanovených povinností výrobcu elektriny, ktorý nároky vzniknuté z práva na podporu viažúce sa na dotknuté výrobné zariadenie uplatňuje a trvá počas zákonom určenej doby bez ohľadu na prípadnú zmenu subjektu v osobe vlastníka alebo prevádzkovateľa tohto zariadenia. Postavenie výrobcu elektriny v zmysle § 3 písm. b) ods. 1 Zákona o energetike, je len predpokladom na to, aby nový veriteľ mohol svoje právo (pohľadávku na podporu) v zmysle § 4 ods. 1 písm. b) a c) Zákona o OZE nadobudnúť od pôvodného veriteľa a konkrétne nároky z nej vyplývajúce skutočne realizovať a tieto v stanovenom rozsahu uplatňovať. Neexistencia povolenia na výrobu elektriny nemá vplyv na zákonný prechod práv spojených s výrobným zariadením a s ním súvisiacou časťou podniku. Odvolateľ teda argumentuje, že v prípade práva na podporu sa nejedná o právo viažúce sa na osobu veriteľa, t.j. právneho predchodcu žalobcu, ktoré by bolo vylúčené z prevodu alebo prechodu na iného veriteľa.

Súd prvej inštancie pri posudzovaní prechodu práv a povinností z právneho predchodcu žalobcu na žalobcu v zmysle Zmluvy o predaji časti podniku tak nesprávne spojil prechod práv a povinností verejnoprávnej povahy (oprávnenia na podnikanie) s právami a povinnosťami súkromnoprávnej povahy

(právo na podporu v zmysle § 4 ods. 1 písm. b) a c) Zákona o OZE) oslabené sankciou v zmysle § 4 ods. 3 Zákona o OZE.

Súd prvej inštancie tak nezohľadnením súkromnoprávnej povahy strán sporu dospel k nesprávnemu právnemu záveru, že napriek skutočnosti, že žalobca nadobudol od právneho predchodcu žalobcu časť podniku súvisiacu s výrobným zariadením a výrobou elektriny, na tohto neprešli žiadne s tým súvisiace práva ani povinnosti.

Žalovaný v 1/ rade nikdy netvrdil, že by žalobca nadobudol predajom časti podniku od právneho predchodcu žalobcu aj samotné oprávnenie na podnikanie v elektroenergetike. Uvedená skutočnosť však nebráni prechodu ostatných súkromnoprávných práv a záväzkov súvisiacich s prevádzanou časťou podniku z právneho predchodcu žalobcu na žalobcu a nemá na prechod ostatných práv a záväzkov súvisiacich s prevádzanou časťou podniku žiaden vplyv.

Vzťah medzi žalobcom a žalovanými je súkromnoprávnym vzťahom, ktorú skutočnosť vyslovil v svojom Náleze sp.zn. PL.ÚS 50/2015 Ústavný súd SR a vyplýva aj z rozhodovacej praxe najvyšších súdnych autorít (uznesenie NS SR sp.zn. 3Obdo/72/2019, sp.zn. 3Obdo/116/2019). Vzhľadom na súkromnoprávnu povahu práv v zmysle § 4 ods. 1 Zákona o OZE, vrátane práva na podporu vo forme odberu elektriny, ako aj práva na podporu vo forme doplatku je zrejmé, že tieto sú spôsobilým predmetom prevodu v rámci zmluvy o predaji podniku alebo jeho časti a tieto v zmysle § 477 ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka prechádzajú s prevádzanou časťou podniku z prevádzajúceho na kupujúceho. Odvolateľ tak tvrdí, že v súlade s ustanoveniami § 477 ods. 1 a 2 OBZ, žalobca nadobudol spolu s prevádzanou časťou podniku súvisiacou s dotknutým výrobným zariadením aj všetky k predmetnej časti podniku sa vzťahujúce práva a povinnosti právneho predchodcu žalobcu, t.j. vrátane práva na podporu elektriny vyrobenej dotknutým výrobným zariadením v zmysle § 4 ods. 1 písm. b) a c) Zákona o OZE. Žalobca tak ako kupujúci vstúpil dňom účinnosti Zmluvy o predaji časti podniku (2.9.2014) do postavenia, ktoré mal k uvedenému dátumu právny predchodca žalobcu ako predávajúci.

Žalobca sa tak v dôsledku zákonného prechodu práv a povinností súvisiacich s prevádzanou časťou podniku v zmysle § 477 ods. 1 a 2 OBZ stal novým veriteľom žalovaného v 1/ rade vo vzťahu k právu (požadávke právneho predchodcu žalobcu) na zaplatenie podpory vo forme doplatku, pričom stav a obsah práva (požadávky), na zaplatenie podpory vo forme doplatku v zmysle § 4 ods. 1 písm. c) Zákona o OZE zostal nezmenený. Jedná sa o jedno a to isté právo (požadávku) so zákonnou ohraničenou dobou trvania do 30.1.2024. Skutočnosť, že v prípade práva (požadávky žalobcu) na zaplatenie podpory vo forme doplatku sa nejedná o požiadávku novú, navzájom nezávislú od pôvodného práva (požadávky právneho predchodcu žalobcu) na zaplatenie podpory vo forme doplatku, v zmysle § 4 ods. 1 písm. c) Zákona o OZE, potvrdzuje aj rozhodnutie ÚRSO č. 0092/2014/E-KV a č. 0048/2014/E-KV a potvrdenie ÚRSO o pôvode elektriny č. 0200/2014/PoP-OZE, ktoré v svojom odôvodnení odkazujú na Zmluvu o predaji časti podniku a zhodne konštatujú, že právnemu predchodcovi patrí doplatok na rok 2014, počnúc dňom 1.1.2014 a končiac dňom 1.9.2014 a žalobcovi patrí doplatok na rok 2014, počnúc dňom 2.9.2014. Teda právo na podporu elektriny vyrobenej v predmetnom výrobnom zariadení zostalo právnemu predchodcovi žalobcu len vo forme naturálnej obligácie, t.j. bez nároku na reálne nadobudnutie podpory počas kalendárneho roku 2015.

Ku dňu účinnosti predaja dotknutej časti podniku, týkajúcej sa dotknutého výrobného zariadenia a výroby elektrickej energie v ňom (2.9.2014), teda právny predchodca žalobcu z dôvodu svojej vlastnej pasivity a vlastného nesplnenia zákonom stanovených obligatórnych povinností, disponoval len abstraktným právom na podporu elektriny vyrobenej v predmetnom výrobnom zariadení bez nároku na reálne nadobudnutie podpory podľa § 4 ods. 1 písm. b) a c) Zákona o OZE, počas kalendárneho roku 2015 a v takomto stave predmetné právo ku dňu účinnosti Zmluvy o predaji časti podniku nadobudol aj sám žalobca. Súd prvej inštancie nesprávne v rozpore s § 477 ods. 1 a 2 OBZ, ako aj v rozpore s § 524 – 530 OZ, aplikoval ustanovenia o zákonom prechode práv a povinností predávajúceho na kupujúceho pri zmluve o predaji podniku, resp. jeho časti a o zachovaní totožnosti a stavu pohľadávok, ako aj s tým spojených námietok dlžníka voči novému veriteľovi, vo vzťahu ku konkrétnym postupovaným pohľadávkam, v dôsledku čoho dospel k nesprávnemu záveru, že oslabenie v podobe sankcie v zmysle § 4 ods. 3 Zákona o OZE na žalobcom nadobudnuté právo sa na žalobcu nevzťahuje. Keďže postupným pohľadávky postupník nesmie získať viac práv ako mal postupca, nie je možné dospieť k záveru, že právo na podporu v zmysle § 4 ods. 1 písm. b) a c) Zákona o OZE z právneho predchodcu žalobcu na žalobcu prešlo, avšak jeho oslabenie v podobe sankcie v zmysle § 4 ods. 3 neprešlo.

V ďalšom odvolateľ poukazuje na § 529 ods. 1 OZ uvádza, že námietka oslabenia práva (pohľadávky) na podporu v zmysle § 4 ods. 1 písm. b) a c) Zákona o OZE v podobe zániku nároku na jeho uplatnenie pre elektrinu vyrobenú v dotknutom výrobnom zariadení v kalendárnom roku 2015 v dôsledku existencie súkromnoprávnej sankcie v zmysle § 4 ods. 3 Zákona o OZE je hmotnoprávnou námietkou žalovaných v 1/ a 2/ rade, ktorá im zostala voči postupovanej pohľadávke (ako dlžníkovi) zachovaná.

Súd prvej inštancie sa však touto námietkou nezaoberal. V tejto súvislosti odvolateľ argumentuje, že nie je nevyhnutné, aby na strane kupujúceho pri uzatváraní Zmluvy o predaji podniku bol podnikateľ, teda nebolo nevyhnutné, aby žalobca mal v čase uzatvárania Zmluvy o predaji podniku postavenie výrobcu elektriny, ktoré oprávnenie nie je podmienkou zákonného prechodu práv a povinností súvisiacich s prevádzanou časťou podniku, ale nadobudnutie postavenia podnikateľa bolo v záujme samotného žalobcu, nakoľko bez toho by žalobca nemohol realizovať a uplatňovať nároky. Na jednej strane teda súd prvej inštancie priznal prechod práv a pohľadávky na podporu v zmysle § 4 ods. 1 písm. b) a c) Zákona o OZE z právneho predchodcu žalobcu na žalobcu, a teda univerzálnu sukcesiu vo vzťahu k právam a záväzkom právneho predchodcu žalobcu vzťahujúcim sa k prevádzanej časti podniku a na strane druhej súd prvej inštancie v rozpore s § 524 ods. 2 a § 529 ods. 1 OZ, poprel zásadu zachovania totožnosti stavu pohľadávky ku dňu postúpenia, ako aj s tým spojených námietok žalovaných v postavení dlžníkov.

V ďalšom namieta nedostatočné odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie, ktoré vykazuje znaky svojvôle a arbitrárnosti. Považuje ho za nejasné, nedostatočné, vnútorne rozporné.

Na základe uvedeného žiada, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo vzťahu k žalovanému v 1/ rade zmenil a žalobu zamietol, resp. ho zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

Žalobca navrhol rozsudok súdu prvej inštancie vo vzťahu k obom žalovaným potvrdiť ako vecne správny s tým, že opakuje argumenty uvádzané už v priebehu konania.

Žalovaní v 1/ a 2/ rade reagujú na vyjadrenie žalobcu k podanému odvolaniu opakujú argumenty uvádzané už v konaní a pred súdom prvej inštancie.

Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal odvolania strán sporu ako podané včas oprávnenými osobami, proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 ods. 1,2 CSP a dospel k záveru, že sú nedôvodné. V prvom rade sa odvolací súd zaoberal otázkou, či dôvody uvádzané odvolateľmi sú prípustnými dôvodmi pre podanie odvolania v zmysle § 365 ods. 1 CSP. Žalovaný v 1/ rade ako odvolací dôvod uvádza dôvod uvedený v § 365 ods. 1 písm. h) CSP, t.j. že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a písm. b), t.j. že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Žalovaný v 2/ rade, ako odvolací dôvod uvádza dôvod uvedený v § 365 ods. 1 písm. h), t.j., že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Ide o prípustné odvolacie dôvody, preto odvolací súd meritórne odvolania prejednal.

Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP (rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci) je daný vtedy, ak súd vec nesprávne právne posúdil. Právnym posúdením je činnosť súdu prvej inštancie, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, teda vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je jeho omyl pri aplikácii práva

na zistený skutkový stav (skutkové zistenie). O mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť, alebo aplikoval správny právny predpis, ale nesprávne ho vyložil, prípadne ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podriadenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach strán sporu). Použitie správneho ustanovenia ale neznamená iba opísanie jeho dikcie, ale jeho správne priradenie k zistenému skutkovému stavu alebo - povedané inak - posúdením veci po právnej stránke treba rozumieť výklad o tom, z ktorých ustanovení zákona súd vychádzal.

Odvolačný dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b/ CSP (súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočnila jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces) je daný vtedy, ak je na strane súdu taký závažný procesný postup, ktorým sa strane znemožní realizácia tých jej procesných práv, ktoré jej CSP priznáva, a to v takej miere, že dôjde k porušeniu práva na spravodlivý proces. Základné právo na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy SR zaručuje, že každý sa môže domáhať zákonom stanoveným spôsobom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky. Článok 48 ods. 2 Ústavy SR zakotvuje právo každého, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prieťahov, v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Zmyslom práva na súdnu ochranu je umožniť každému prístup k súdu a tomu zodpovedajúcu povinnosť súdu vo veci konať. Ak fyzická, či právnická osoba splní predpoklady ustanovené zákonom, súd jej musí umožniť stať sa stranou sporu so všetkými tomu zodpovedajúcimi právami, ale aj povinnosťami, ktoré z jej postavenia v konaní (žalobca, či žalovaný) vyplývajú. (Nález Ústavného súdu II.ÚS 14/2001, II.ÚS 132/02, III.ÚS 171/2006). Podľa článku 6/ CSP ods. 1 strany sporu majú v konaní rovné postavenie spočívajúce v rovnakej miere možnosti uplatňovať prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem prípadu, ak povaha prejednávanej veci vyžaduje zvýšenú ochranu strany sporu s cieľom vyvažovať prirodzene nerovnovážne postavenie strán sporu. Ustálená judikatúra ESLP opakovane poukazuje na tzv. princíp rovnosti zbraní (spravodlivé súdne konania), t.j. aby každej procesnej strane bola daná primeraná možnosť predniesť svoju záležitosť za podmienok, ktoré ju nestavajú do podstatne nevýhodnejšej pozície ako protistranu. Spravodlivé súdne konanie zahŕňa aj možnosť procesných strán predložiť všetky dôkazy potrebné na to, aby v konaní uspeli, právo vyjadriť sa k predloženým dôkazom a právo zúčastniť sa pojednávania a ako opakovane judikoval Ústavný súd SR, že súčasťou základného práva na spravodlivý proces je aj právo strany sporu na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré dáva zrozumiteľne odpoveď na všetky skutkové a právne otázky súvisiace s predmetom sporu.

Odvolačný súd dospel k záveru, že v novom rozhodnutí súdu prvej inštancie (vydanom po zrušujúcom uznesení odvolacieho súdu) odvolacie dôvody uvádzané odvolateľmi nie sú naplnené. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v dostatočnom rozsahu pre náležité zistenie skutkového stavu, vykonal všetky dôkazy navrhnuté stranami sporu, ktoré boli potrebné pre rozhodnutie vo veci samej, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa § 191 a 192 CSP, z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie, zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver. Zákonu zodpovedajúce a presvedčivé sú aj dôvody napadnutého rozsudku, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 25.8.2022 o 10.00 hod. v pojednávacej miestnosti č. 200/ II. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené na Úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v súlade s § 219 ods. 3 CSP.

Na úvod je potrebné uviesť, že súdom prvej inštancie bolo vo veci rozhodnuté už rozsudkom zo dňa 11. decembra 2018, č. k. 26Cb/68/2017-329 tak, že žaloba bola zamietnutá a žalovaným bola priznaná náhrada trov konania voči žalobcovi. Dôvodom zamietnutia žaloby bolo to, že právny predchodca žalobcu ani žalobca si povinnosť ustanovenú § 4 ods. 2 písm. c) Zákona o podpore nespĺnili v zákonom stanovenej lehote do 15.8., tak právo žalobcu na podporu nezaniklo, ale v dôsledku nespĺnenia tejto povinnosti vyplývajúcej zo zákona, ho nebolo možné uplatniť v kalendárnom roku 2015.

Na základe odvolania žalobcu bol Krajským súdom v Košiciach ako súdom odvolacím uznesením zo dňa 31. januára 2020, č. k. 2Cob/121/2019-417 rozsudok súdu prvej inštancie zrušený a vec mu vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP. Odvolací súd skonštatoval, že všetky zákonné práva a povinnosti vyplývajúce zo Zákona o podpore sú viazané na výrobcu elektriny, nie na samotné prevádzkované zariadenie na výrobu elektriny, pričom vo všetkých jeho jednotlivých ustanoveniach sa priznávajú práva alebo ukladajú povinnosti výlučne iba výrobcovi elektriny. Zmluvou o predaji časti podniku sa žalobca ako kupujúci automaticky nestal výrobcom elektriny a preto mu nemôže byť pripisované nesplnenie zákonom stanovenej povinnosti jeho právneho predchodcu, oznámiť ÚRSO a prevádzkovateľovi regionálnej distribučnej sústavy uplatnenie podpory podľa § 3 ods. 1 písm. b) a c) Zákona o podpore. Odvolací súd tak dospel k záveru, že právo na podporu žalobca má a nebol dôvod na jeho odňatie použitím sankčného mechanizmu, ustanoveného v Zákone o podpore. Vychádzajúc z právneho názoru vysloveného v zrušujúcom uznesení odvolacieho súdu, súd prvej inštancie vo veci meritórne rozhodol spôsobom, ako je uvedené v odseku 1. odôvodnenia tohto rozhodnutia.

Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie riadne zistil skutkový stav na základe dokazovania, ktoré vo veci vykonal. Svoje rozhodnutie založil na skutkových zisteniach, ktoré z vykonaného dokazovania vyplynuli, pričom prihliadol na všetky skutočnosti, ktoré za konania vyšli najavo a vykonané dokazovanie vyhodnotil podľa zásad uvedených v § 191 CSP, na zistený skutkový stav aplikoval správne právne normy, z ktorých vyvodil správne práva a povinnosti strán sporu.

Odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, preto konštatuje jeho správnosť (§ 387 ods. 1). Na doplnenie jeho správnosti a k odvolacím námietkam navyše udáva:

Je nesporné, že ani žalobca ani jeho právny predchodca povinnosť podľa § 4 ods. 2 písm. c) Zákona o podpore OZE nespĺnili; že žalobca nadobudol zariadenie na výrobu elektriny Zmluvou o predaji časti podniku zo dňa 2.4.2014, ktorá vo vzťahu k nehnuteľnostiam relevantným pre toto konanie nadobudla účinnosť k 2.9.2014; že žalobca nadobudol povolenie na podnikanie v elektroenergetike v rozsahu výroby a dodávky elektriny rozhodnutím ÚRSO zo dňa 2.9.2014; že Zmluvu o dodávke elektriny, prevzatí zodpovednosti za odchýlku a doplatku uzavrel žalobca, žalovaný v 1/ rade a žalovaný v 2/ rade dňa 18.11.2014 na zariadenie nadobudnuté od spoločnosti Venas a.s.

Nároky uplatnené žalobcom sú nároky vyplývajúce z práva na podporu podľa § 4 ods. 1 písm. b) a c) Zákona o podpore, a to:

voči žalovanému v 1/ rade ide o nárok vyvodzovaný z práva na podporu v zmysle § 4 ods. 1 písm. c) Zákona o podpore, t.j. právo na doplatok;

voči žalovanému v 2/ rade ide o nárok vyvodzovaný z práva na podporu v zmysle § 4 ods. 1 písm. b) Zákona o podpore, t.j. právo na odber elektriny prevádzkovateľom regionálnej distribučnej sústavy, do ktorej je zariadenie žalobcu pripojené za cenu elektriny na straty.

Žalovaní vidia naplnenie odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP v tom, že súd prvej inštancie pri výklade a aplikácii sankcie v zmysle § 4 ods. 3 Zákona o podpore OZE a výklade a aplikácii § 476 a nasl. OBZ (právna úprava zmluvy o predaji podniku) použil výklad, ktorý je v rozpore s § 477 ods. 2 OBZ (na kupujúceho prechádzajú všetky práva a záväzky, na ktoré sa predaj vzťahuje) v spojení s § 524 a § 529 ods. 1 OZ a v rozpore so súkromnoprávnou povahou vzťahu medzi stranami sporu. Povedané inak, odvolatelia tvrdia, že právo na podporu je neoddeliteľne previazané s konkrétnym výrobným zariadením, je právom viažúcim sa na toto výrobné zariadenie trvajúce počas zákonom určenej doby, a to bez ohľadu na prípadnú zmenu subjektu v osobe vlastníka, v osobe prevádzkovateľa alebo v osobe požívajúcej nároky vzniknuté z práva na podporu, viažúce sa na dotknuté výrobné zariadenie.

Podľa § 2 ods. 1 písm. b) Zákona o energetike, zariadením na výrobu elektriny je zariadenie, ktoré slúži na premenu rôznych zdrojov energie na elektrinu; zahrňujúce stavebnú časť a technologické zariadenie.

Podľa § 2 ods. 1 písm. b) Zákona o podpore OZE elektrinou z obnoviteľných zdrojov energie je elektrina vyrobená v zariadení na výrobu elektriny, využívajúcom iba obnoviteľné zdroje energie alebo elektrina, ktorá zodpovedá podielu obnoviteľných zdrojov energie v zariadení na výrobu elektriny; za elektrinu z obnoviteľných zdrojov energie sa nepovažuje elektrina vyrobená v prečerpávacej vodnej elektrárni.

Podľa § 3 písm. b) bod 1 Zákona o energetike výrobcom elektriny osoba, ktorá vyrába elektrinu v zariadení na výrobu elektriny.

Podľa § 6 ods. 1 Zákona o energetike, podnikat' v energetike možno len na základe a v súlade s povolením alebo potvrdením o splnení oznamovacej povinnosti.

Podľa § 2 ods. 1 písm. c) Zákona o podpore OZE (v znení účinnom k 30.11.2014) výrobcom elektriny z obnoviteľných zdrojov energie je výrobca elektriny, ktorý vyrába elektrinu z obnoviteľných zdrojov energie.

Podľa § 3 ods. 2 Zákona o podpore OZE, podpora podľa ods. 1 písm. a) sa vzťahuje na zariadenia výrobcu elektriny, bez ohľadu na ich výkon.

Podľa § 3 ods. 6, podpora podľa ods. 1 písm. b), c), d) sa vzťahuje na zariadenia výrobcu elektriny po dobu 15 rokov od času uvedenia zariadenia do prevádzky alebo od roku rekonštrukcie, alebo modernizácie technologickej časti zariadenia výrobcu elektriny. Podpora podľa ods. 1 písm. b) a d) sa vzťahuje na zariadenie výrobcu elektriny s celkovým inštalovaným výkonom do 500 kW po celú dobu životnosti zariadenia výrobcu elektriny.

Podľa § 4 ods. 2 písm. c) výrobca elektriny s právom na podporu je povinný oznámiť Úradu pre reguláciu sieťových odvetví a prevádzkovateľovi regionálnej distribučnej sústavy uplatnenie podpory podľa § 3 ods. 1 písm. b) a c), vrátane predpokladaného množstva dodanej elektriny, vždy k 15. augustu na nasledujúci kalendárny rok; pri zariadeniach výrobcu elektriny, uvedených do prevádzky po 15-tom auguste, je výrobca elektriny povinný informovať prevádzkovateľa regionálnej distribučnej sústavy o využití práva podľa ods. 1, najneskôr 30 dní pred uvedením zariadenia výrobcu elektriny do prevádzky.

Ako vyplýva z vyššie citovaných ustanovení, Zákon o energetike a Zákon o podpore OZE jasne definujú, čo je elektrina z obnoviteľných zdrojov energie (elektrina vyrobená v zariadení na výrobu elektriny využívajúcom iba obnoviteľné zdroje energie), čo je zariadením na výrobu tejto elektriny (zariadenie slúžiace na premenu obnoviteľných zdrojov energie na elektrinu); kto je výrobcom elektriny z obnoviteľných zdrojov energie (výrobca elektriny, ktorý vyrába elektrinu z obnoviteľných zdrojov energie; pričom status výrobcu môže mať až po získaní povolenia na podnikanie v tomto odvetví); na „čo“ sa vzťahuje podpora (zariadenie výrobcu elektriny); akým spôsobom sa táto podpora poskytuje (prednostným pripojením do distribučnej sústavy; odberom elektriny za cenu elektriny na straty, doplatkom a prevzatím zodpovednosti za odchýlku prevádzkovateľom regionálnej distribučnej sústavy) a na akú dobu (15 rokov od uvedenia zariadenia výrobcu elektriny do prevádzky alebo od roku rekonštrukcie alebo modernizácie).

Zároveň výrobcovi elektriny s právom na podporu ukladá povinnosti, ktorých splnenie je nevyhnutným predpokladom na to, aby si mohol uplatniť právo na podporu nasledujúci kalendárny rok (§ 4 ods. 2 písm. c) Zákona o podpore OZE) a ustanovuje „sankciu“ za ich nesplnenie (§ 4 ods. 3).

Ustanovenie § 4 ods. 2 Zákona o podpore OZE tak jednoznačne určuje subjekt, ktorý má povinnosti v ňom uvedené splniť, keď ho definuje ako „výrobcu elektriny s právom na podporu“ t.j. ako osobu, majúcu oprávnenie na podnikanie v elektroenergetike (pretože len tak môže byť výrobcom elektriny - § 6 ods. 1 písm. b) Zákona o podpore OZE), keď zároveň toto zariadenie spĺňa podmienky podpory podľa § 3 Zákona o podpore OZE. Povedané inak, splnenie oznamovacej povinnosti je súbežne viazané na „výrobcu elektriny“ a konkrétne „zariadenie na výrobu elektriny“ tohto výrobcu. V nadväznosti na uvedené tak následne § 4 ods. 3 Zákona o podpore OZE vymedzuje aj subjekt, ktorý má v ňom uvedená sankcia postihnúť - len toho výrobcu elektriny, ktorý si povinnosti podľa ustanovenia § 4 ods. 2 Zákona o podpore OZE nesplnil.

Žalobca preto nemohol do 15.8.2014 splniť povinnosť uvedenú v § 4 ods. 3 Zákona o podpore OZE, pretože nebol výrobcom elektriny, t.j. nedisponoval oprávnením na podnikanie v oblasti elektroenergetiky; z ktorého dôvodu sa táto povinnosť na neho ani nevzťahovala. Keďže zariadenie, na ktoré si následne už ako výrobca elektriny uplatnil právo na podporu nebolo uvedené do prevádzky po 15.8.2014, nevznikla mu ani povinnosť podľa § 4 ods. 2 písm. c) zák. č. 309/2009 informovať prevádzkovateľa regionálnej distribučnej sústavy o využití práva podľa ods. 1 najneskôr 30 dní pred uvedením zariadenia výrobcu elektriny do prevádzky.

K tvrdeniu odvolateľov, že vzhľadom na súkromnoprávnu povahu práv uvedených v § 4 ods. 1 Zákona o podpore (keďže vzťah medzi žalobcom a žalovanými je súkromnoprávnym vzťahom) vrátane práva na podporu vo forme doplatku a odberu elektriny; tieto (práva) sú spôsobilým predmetom prevodu v rámci zmluvy o predaji podniku (resp. jeho časti), pričom ku dňu 2.9.2014 (kedy Zmluva o predaji časti podniku vo vzťahu k zariadeniu na výrobu elektriny z OZE nadobudla účinnosť) právny predchodca žalobcu z dôvodu vlastnej pasivity disponoval len abstraktným právom na podporu bez nároku na jej reálne nadobudnutie počas kalendárneho roku 2015 a v takomto stave predmetné právo (t.j. len vo forme naturálnej obligácie) nadobudol aj žalobca, odvolací súd udáva:

Podľa § 476 ods. 1 OBZ, zmluvou o predaji podniku sa predávajúci zaväzuje previesť na kupujúceho vlastnícke právo k veciam, iné práva a iné majetkové hodnoty, ktoré slúžia prevádzkovaniu podniku, a kupujúci sa zaväzuje prevziať záväzky predávajúceho súvisiace s podnikom a zaplatiť kúpnu cenu.

Ako vyplýva z tohto ustanovenia, predmetom prevodu (t.j. kúpy) je podnik ako celok, t.j. súbor hmotných, ako aj osobných a nehmotných zložiek podnikania (§ 5 OBZ). V dôsledku uzavretia zmluvy o predaji podniku tak dochádza k zmene nositeľa práv patriacich podniku a všetkých záväzkov s podnikom súvisiacich, a to bez ohľadu na ich obsah, rozsah, či právny dôvod ich vzniku. Najvyššie súdne authority už judikovali, že na kupujúceho prechádzajú len práva a záväzky súkromnoprávnej povahy (teda tie, ktoré vznikli na základe noriem súkromného práva). Je pravdou, že v odôvodnení svojho nálezu PL. ÚS 50/2015 Ústavný súd SR zdôraznil, že Zákon o podpore OZE obsahuje viacero inštitútov verejnoprávnej povahy, no upravuje aj práva a povinnosti medzi subjektmi súkromného práva, ku ktorým priradil aj vzťahy medzi výrobcami energie z OZE a prevádzkovateľmi distribučných sústav, ktoré sú vo svojej podstate regulované v § 4 ods. 3 Zákona o podpore OZE. Tento názor ústavný súd vyslovil v súvislosti s posúdením charakteru lehoty uvedenej v § 4 ods. 2 písm. c) Zákona o podpore OZE.

Aplikujúc uvedené na podstatu prejednávanej veci, keď sa § 4 ods. 3 vzťahuje na „výrobcu elektriny“; ktorým žalobca ku dňu 15.8.2014 nebol; nemohla na neho zmluvou o predaji časti podniku prejsť sankcia, viažúca sa výslovne na oprávnenie verejnoprávneho charakteru (povolenie na podnikanie ako predpoklad vzniku statusu výrobcu elektriny).

Len pre úplnosť odvolací súd udáva, že bez existencie statusu „výrobcu elektriny“ by samotná Zmluva o predaji časti podniku neumožnila žalobcovi automaticky „nastúpiť“ do všetkých práv jeho právneho predchodcu (v súvislosti s právami viažúcimi sa k Zákona o podpore OZE). On sám totiž musel vstúpiť do súkromnoprávných vzťahov so žalovanými uzavretím príslušných zmlúv.

Odvolací súd ako nedôvodný vyhodnotil aj odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP; ktorého naplnenie žalovaný v 1/ rade vidí v nedostatočnom odôvodnení (nejasnom a vnútorne rozpornom) vykazujúcom znaky arbitrárnosti. Odvolací súd konštatuje, že odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie spĺňa požiadavky stanovené § 220 ods. 2 CSP.

Keďže rozhodnutie súdu prvej inštancie je vo výroku vecne správne, bolo odvolacím súdom podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdené.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP s použitím § 255 ods. 1 CSP tak, že nárok na ich náhradu má v odvolacom konaní vo vzťahu žalobca – žalovaný v 1/rade plne úspešný žalobca; vo vzťahu žalobca – žalovaný v 2/rade taktiež plne úspešný žalobca.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa v ustanovení § 419 C.s.p.

Dovolanie možno podať v lehote dvoch mesiacov od doručenia tohto rozhodnutia odvolacieho súdu, na súde ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Dovolanie môže podať strana sporu v ktorej neprospech bolo toto rozhodnutie vydané, dovolanie môže podať aj intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 C.s.p.). Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy podľa § 427 ods. 1 C.s.p.

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom, dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom, okrem prípadov uvedených v § 429 ods. 2 C.s.p., ak má dovolateľ sám, alebo jeho zamestnanec alebo člen vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Inak dovolací súd dovolanie odmietne podľa § 447 písm. c) C.s.p.

V dovolaní podľa § 428 C.s.p. sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).